

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์
ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับ หมวดที่ ๒ การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คราวการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๗ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ คราวการประชุม ๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๗ จึงออกข้อบังคับ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” “พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” “ลูกจ้างประจำ” และ “ลูกจ้างชั่วคราว” ต่อจากบทนิยามคำว่า “บุคลากร” ในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

“พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

“ลูกจ้างชั่วคราว” หมายความว่า ลูกจ้างชั่วคราวตามสัญญาว่าจ้างลูกจ้าง มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง โดยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ ได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.อ. กำหนด

พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างชั่วคราว ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยทุกสถานมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยทุกสถานมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้มีสิทธิรับอุทธรณ์ได้ภายใน สามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง โดยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน ข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ว่าด้วย การอุทธรณ์ และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือ มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. โดยในหนังสือให้แสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการ อุทธรณ์ให้เห็นว่าผู้อุทธรณ์ถูกสั่งลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและ ที่อยู่ของผู้อุทธรณ์”

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม ข้อบังคับนี้ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรักษ์ พลาคัย)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์